

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa H. C.

przeciwko J. W. i M. W.

o zniesienie służebności gruntowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 stycznia 2019 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 11 maja 2018 r., sygn. akt I WSC (...); I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 11 maja 2018 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku tego Sądu w sprawie o zniesienie służebności gruntowej, jako niedopuszczalną ze względu na to, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa, niż określona w art. 398² § 1 k.p.c. W skardze kasacyjnej jako wartość przedmiotu zaskarżenia w sposób dowolny i bezpodstawny podano kwotę 51 200 zł, pomimo że w pozwie i w apelacji wartość przedmiotu sporu była oznaczona na kwotę 10 tysięcy zł i tak pozostała ustabilizowana, gdyż w sprawie nie doszło do rozszerzenia żądania pozwu ani orzeczenia ponad żądanie.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie, twierdząc, że sprawa o zniesienie służebności gruntowej jest sprawą

o ukształtowanie prawa o charakterze niemajątkowym, co oznacza, iż wartość przedmiotu zaskarżenia nie może stanowić kryterium dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

O dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie o zniesienie służebności gruntowej, rozpoznawanej w trybie postępowania procesowego, rozstrzyga art. 398² § 1 k.p.c., zgodnie z którym skarga jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50 tysięcy zł. Ustaliwszy prawidłowo, że wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie wynosi 10 tysięcy zł, Sąd zasadnie zastosował ten przepis jako podstawę odrzucenia skargi.

Twierdzenie skarżącej, że sprawa o zniesienie służebności ma charakter niemajątkowy jest tak oczywiście błędne, że oparty na nim zarzut nie zasługuje na szczegółową analizę. Również w kategoriach nieporozumienia można traktować powołanie się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1997 r., III CZ 72/97 (OSNC 1998, nr 3, poz. 51), w którym Sąd Najwyższy wskazał, że sprawa o zniesienie służebności gruntowej nie jest sprawą o świadczenie, ale sprawą o ukształtowanie prawa. To rozróżnienie miało znaczenie pod rządem obowiązującego w chwili wydania tego orzeczenia przepisu art. 393 pkt 1 k.p.c., który wyłączał dopuszczalność kasacji w sprawach o świadczenia o wartości przedmiotu zaskarżenia niższej niż 5 tysięcy zł. Rozróżnienie na sprawy o świadczenie i sprawy o ustalenie lub ukształtowanie straciło z tego punktu widzenia znaczenie z chwilą uchylenia art. 393 pkt 1 k.p.c. przez ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554).

Z tych względów Sąd Najwyższy zażalenie oddalił, na podstawie art. 398² w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.